Kyrkogårds VANDRING.se

Erik Erikssons familjegrav

Sonen Erik Gustav Eriksson gjorde värnplikt genomgick en jordbruksutbildning. 1903

tog han över driften av Västbro. Han engagerade sig både inom politiken och inom jordbruksnäringarna.

1904 gifte han sig med småskollärarinnan Kristina Andersson, född 1878 på Norra Fjäll i Eda. Kristinas föräldrar var bonden Anders Ersson, född 1842 och Karin Jansson, född 1848. Kristina var yngst av två syskon. Tillsammans fick Erik Gustav och Kristina dottern Karin Alice Ingeborg (1905–2005), gift 1931 med Otto Fredrik Dymling (1906–2000).

Erik Gustav arrenderade ut jordbruket till svärsonen. Han dog 1961 medan hustrun Kristina levde till 1975.

Erik Gustav var ledamot och ordförande i kommunfullmäktige i Bro och han satt också i kyrkorådet. Han var landstingsman under flera decennier och riksdagsman under åren 1924-1928 för Bondeförbundet. Han var ordförande för Näs härads Hushållningsgille och Hushållningssällskap. Han hade ett starkt intresse för hästar och avel, främst nordsvensk ras, vilket gjorde att han deltog i hästpremieringar.

1908 deltog han i bildandet av en mejeriförening i Säffle, där han satt i styrelsen som dess ordförande mellan 1928 och 1933. Han var också aktiv hemvärnsman.

1938 deltog han i ett projekt med att torrlägga Brosjön tillsammans med Norra Östbro. Men efter upprensning av Broälven höll inte fördämningarna med översvämning som följd 1949. Fördämningarna förbättrades 1956. I dag låter man vattnet ha sin gång igen.

Anekdot kring Erik Gustav Erikssons möte med Gunnar Sträng.

I slutet av 1920-talet arbetades det för att statare och lantarbetare skulle bilda fackföreningar, så även i Bro. Hit kom Gunnar Sträng, den blivande finansministern, för att bilda fackförening.

Sträng hamnade så småningom på godsägaren på Västbro, E G Erikssons kontor. Efter att han presenterat sig och sitt ärende kan man tänka sig att godsägaren inte mottog dessa krav positivt, då bildandet av fackföringar motarbetades av godsägare och bönder.

E G Eriksson ringde till godsägare Gustav Nordenborg för att rådgöra med honom, hur man skulle tackla detta krav.

Han kunde inte låta bli att i telefonen med Sträng sittandes på andra sidan skrivbordet lite giftigt tala om att han hade besök av en herre som kallade sig för herr Trotsig, varpå Sträng hastigt reste sig och slog näven hårt i skrivbordet och med hög och klar röst säger: *”JAG HETER GUNNAR STRÄNG OCH ÄR FRÅN SVENSKA LANTARBETARFÖRBUNDET HITKOMMEN FÖR ATT BILDA FACKFÖRENINGSAVDELNING I BRO”.*

Vad som sedan hände förtäljer inte historien, Gunnar Sträng blev troligen utkastad och fackföreningen bildades inte då, utan den kom till flera år senare. Lantarbetarnas fackföreningssektion 242 firade 15-årsjubileum någon gång i mitten av 1940-talet.